

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Braga Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

BRAGA Nicolae xxxx, *născut la xxxxx,*
originar din xxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.03.2014 – 09.12.2015;

Instanța de apel: 21.01.2016 – 17.03.2016;

Instanța de recurs: 29.07.2016 – 08.11.2016;

Instanța de apel: 28.11.2016 – 29.03.2017;

Instanța de recurs: 07.06.2017 – 12.07.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 09 decembrie 2015, Braga Nicolae a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Braga Nicolae a fost învinuit precum că la 13 aprilie 2013, aproximativ orele 23.10, aflându-se în loc public – în incinta casei de cultură unde este amenajat un club distractiv, situată în r-nul Anenii Noi, s. Varnița, str. Tighina 60, din intenții huliganice, a încălcat grosolan ordinea publică și a aplicat

violență asupra paznicului Braga Alexandru, pe care l-a îmbrâncit și l-a lovit cu piciorul în piept, și cu mâna în regiunea capului.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, *adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Apelantul, a indicat că partea vătămată, aflându-se în holul clubului, a fost lovit de mai multe ori de către inculpat, fapt ce poate fi confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați la caz.

Faptele s-au desfășurat în loc public, inculpatul conștientizând că acționează în prezența altor persoane, acțiunile lui servind ca motiv al adresării organizatorului discotecii și a părții vătămate, ce se confirmă prin declarațiile martorilor.

Probele administrate dovedesc faptul existenței infracțiunii incriminate inculpatului, cât și elementele ei în acțiunile săvârșite de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, apelul declarat a fost admis din alte motive, sentința a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia procesul penal în privința lui Braga Nicolae în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, s-a încetat, cu tragerea lui la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (1) Cod Contravențional.

S-a dispus încetarea procesului contravențional în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că la 13 aprilie 2013, aproximativ orele 23:10, Braga Nicolae, aflându-se în r-nul Anenii Noi, s. Varnița, str. Tighina 60, în incinta casei de cultură unde este amenajat un club distractiv, a aplicat violență asupra paznicului Braga Alexandru, pe care l-a îmbrâncit și l-a lovit cu piciorul în piept și cu mâna în regiunea capului.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță corect a constatat lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului, însă neîntemeiat l-a achitat, fiind stabilit că acțiunile acestuia se întrunesc elementele contravenției prevăzute la art. 78 alin. (1) Cod contravențional, *adică vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale prin aplicarea de lovituri care au provocat dureri fizice, deoarece conform probelor administrate, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.*

Astfel, din materialele dosarului se constată că nu a fost încălcată ordinea publică, or, potrivit declarațiilor atât a părții vătămate, cât și a martorilor audiați, incidentul dat nu a deranjat pe nimeni, iar activitatea discotecii nu a fost întreruptă sau suspendată, mai mult din comportamentul inculpatului nu rezultă batjocorire, înjosire sau neobrăzare față de partea vătămată sau de alte persoane.

Deci, în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, lipsind latura obiectivă a infracțiunii exprimată prin acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Între inculpat și partea vătămată s-a iscat un conflict, care s-a soldat cu aplicarea de lovituri părții vătămate de către inculpat, fapt confirmat de partea vătămată care a menționat că a fost lovit de către inculpat cu pumnul în regiunea mandibulei și cu piciorul în piept, iar inculpatul a indicat că posibil și el ar fi îmbrâncit partea vătămată, dar nu intenționat.

6. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul, a invocat că instanța de apel a dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită, bazată pe aprecierea eronată și tendențioasă a probelor și legii penale.

Conflictul și altercația dintre inculpat și partea vătămată s-au petrecut în loc public, inculpatul realizând faptul că acțiunile lui erau văzute de alte persoane și conștient a încălcat grosolan ordinea publică, cunoștea că partea vătămată îndeplinește atribuțiile sale, iar el a agresat partea vătămată în prezența martorilor, în rezultat, organizatorul dansurilor Constantinov Serghei și partea vătămată au fost nevoiți să se adreseze la poliție. Faptele indicate au fost confirmate de martorii, care au indicat că a avut loc un conflict între partea vătămată și inculpat din motivul neachitării taxei de intrare în discotecă.

Vina inculpatului este dovedită prin probele administrate, acestea fiind acumulate legal și sunt admisibile.

Astfel, acuzarea corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind constatat că inculpatul a aplicat lovituri părții vătămate, respectiv a aplicat violența și a încălcat grosolan ordinea publică

În drept, recursul a fost fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2016, recursul declarat a fost admis cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Aceasta se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

Așadar, instanța de recurs a menționat că prima instanță a constatat în descriptivul sentinței mai multe temeuri de achitare a inculpatului, indicând că fapta de huliganism nu a avut loc, apoi că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism.

Totodată, în dispozitivul sentinței instanța de judecată a indicat, absolut divergent, că inculpatul este achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În continuare, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu a respectat întocmai prescripțiile de drept stipulate art. 417 Cod de procedură penală și a statuat în mod neclar și divergent că prima instanță corect a constatat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, or potrivit dispozitivului sentinței acesta fusese achitat pe alt motiv - nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

De asemenea, instanța de recurs a punctat că instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului pe art. 78 alin. (1) Cod contravențional, ca vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, prin aplicarea de lovituri care au provocat dureri fizice, or, ultimele elemente nici nu se conțin în dispoziția acestei norme.

Mai mult, la materialele cauzei lipsește un raport de expertiză medico-legală care să confirme gradul vătămarilor corporale cauzate părții vătămate, iar prin rechizitoriu nici nu i-a fost incriminat inculpatului provocarea vătămării ușoare.

Instanța de recurs a menționat că în descriptivul deciziei, instanța de apel a stabilit cu divergențe circumstanțele de fapt, mai întâi că inculpatul: „aflându-se..., în incinta casei de cultură unde este amenajat un club distractiv, a aplicat violență asupra paznicului Braga A., pe care l-a îmbrâncit și l-a lovit cu piciorul în piept și cu mâna în regiunea capului.”, apoi s-a contrazis, indicând că: „în acțiunile inculpatului ..., lipsind încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei”.

ulterior reținând iarăși că: „între inculpat și partea vătămată s-a iscat un conflict, care s-a soldat cu aplicarea de lovituri părții vătămate de către inculpat...”.

Instanța de recurs a mai indicat că fapta constatată de instanța de apel, că: „la 13 aprilie 2013, aproximativ orele 23.10, Braga N., aflându-se în r-nul Anenii Noi, s. Varnița, str. Tighina 60, în incinta casei de cultură unde este amenajat un club distractiv, a aplicat violență asupra paznicului Braga A., pe care l-a îmbrâncit și l-a lovit cu piciorul în piept și cu mâna în regiunea capului”, corespunde exact semnelor componente infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

În concluzie, instanța de recurs a indicat că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

9. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 29 martie 2017, apelul declarat de către procuror a fost admis, sentința a fost casată total cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Braga Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 220 unități convenționale, echivalentul a 4400 lei.

10. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că prima instanță la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a ajuns la concluzia că, inculpatul Braga Nicolae învinuit în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, urmează a fi achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală dată și apreciindu-le, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că Braga Nicolae, la data de 13 aprilie 2013 aproximativ la ora 23:10, aflându-se în loc public - în raionul Anenii Noi, s. Varnița, str. Tighina, 60, în incinta casei de cultură unde este amenajat un club distractiv, din intenții huliganice, a încălcat grosolan ordinea publică și a aplicat violență asupra paznicului cet. Braga Alexandru pe care l-a îmbrâncit și l-a lovit cu piciorul în piept și cu mâna în regiunea capului.

În urma verificării probelor instanța de apel a ajuns la concluzia că, argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpatului Braga Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, invocate în apelul depus

împotriva sentinței de achitare sunt fondate, deoarece prima instanță a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, în sentința atacată prima instanță a respins în totalitate probele acuzării, prin care cu certitudine se confirmă comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală și vinovăția inculpatului Braga Nicolae, greșit a ajuns la concluzia de achitare pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia că, ordinea publică nu a fost încălcată de către inculpat, deoarece activitatea discotecii nu a fost întreruptă sau suspendată, din comportamentul inculpatului Braga Nicolae nu rezultă batjocorire, înjosire sau neobrăzare față de partea vătămată sau de alte persoane. Or, prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostare jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În continuare, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Braga Natalia, Ceban Doinița, Pascal Marina și Vicol Ruslan, or, acestea prezintă un grad redus de credibilitate, reieșind din faptul că, martorii Ceban Doinița, Pascal Marina și Vicol Ruslan sunt în relații apropiate (de prietenie) cu inculpatul, iar Braga Natalia este soția inculpatului, fapt care în viziunea instanței i-au determinat pe aceștia să depună în instanță declarații incomplete, favorabile inculpatului în scopul diminuării vinovăției acestuia.

Din analiza cumulară a probelor instanța de apel a conchis că, în acțiunile inculpatului Braga Nicolae se regăsește în totalitate latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, realizându-se prin faptul că, inculpatul Braga Nicolae aflându-se în holul Casei de cultură din satul Varnița, raionul Anenii Noi, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fără motive întemeiate, a aplicat lovituri părții vătămate Braga Alexandru cu pumnul în regiunea capului și cu piciorul în regiunea pieptului.

În contextul celor relatate supra, instanța de apel nu a reținut ca plauzibilă concluzia primei instanțe precum că nu s-a demonstrat intenția directă a inculpatului de a comite infracțiunea imputată, față de partea vătămată Braga Alexandru, or, conflictul și altercația între inculpat și partea vătămată s-au petrecut în loc public, inculpatul Braga Nicolae conștientiza faptul că acțiunile lui erau văzute de alte persoane, dorea și admitea survenirea unor consecințe a acțiunilor sale și conștient din intenție directă a încălcat grosolan ordinea publică, cunoscând că partea vătămată îndeplinește atribuțiile sale și a agresat partea vătămată în prezența martorilor, în rezultat, organizatorul dansurilor Constantinov Serghei și partea vătămată fiind nevoiți să se adreseze la poliție. Faptele

indicate au fost confirmate de toți martorii, care au indicat că a avut loc un conflict între partea vătămată și inculpat din motivul neachitării taxei de intrare în discotecă.

În concluzia celor expuse supra și în baza analizei obiective a cumulului de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpatului Braga Nicolae în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, este dovedită fără echivoc în afara oricărui dubiu rezonabil.

Instanța de apel la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Braga Nicolae, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, stabilind astfel pedeapsa inculpatului Braga Nicolae sub formă de amendă în mărime 220 unități convenționale.

Tot la capitolul dat, instanța de apel a considerat că solicitarea procurorului privind aplicarea față de inculpatul Braga Nicolae, a pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă 1 ani, este una mult prea aspră și neproportională faptei comise. Nu este rațională aplicarea față de Braga Nicolae a pedepsei penale privative de libertate, or, reieșind din raportul de cauzalitate dintre gravitatea infracțiunii și urmările prejudiciabile survenite, aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cum solicită procurorul este neîntemeiată, deoarece circumstanțele comiterii infracțiunii, cât și lipsa circumstanțelor agravante sau atenuante, au fost luate în considerație de către instanța de apel și care au generat aplicarea pedepsei penale sub formă de amendă.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Braga Nicolae a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta săvârșită nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului, inculpatul indică că instanța de apel eronat a apreciat probele administrate pe caz, ajungând greșit la concluzia de a-l condamna în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Așadar, instanța de apel nu a luat în considerare că el a depus aceleași declarații, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, pe când martorii Constantinov Serghei și Braga Alexandru au depus declarații contradictorii.

Recurentul, menționează că nu a fost stabilit caracterul public al locului în care a fost săvârșită fapta prejudiciabilă, iar acțiunile sale nu a afectat ordinea publică.

Totodată, indică că în cazul dat nu a fost încălcată ordinea publică. A confirmat că a avut loc un conflict în loc public, din motiv că Braga Alexandru nejustificat a cerut

de la dânsul achitarea taxei de intrare în discotecă pentru alte persoane, iar în acest timp Braga Alexandru l-a îmbrâncit. Conflictul s-a iscat din vina lui Braga Alexandru, însă a fost un conflict verbal fără a fi tulburată ordinea publică și liniștea cetățenilor.

Prin urmare, acțiunile săvârșite de către inculpatul Braga Nicolae nu pot fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

În drept, recurentul nu invocă niciun temei prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

12. Asupra recursului declarat, procurorul a depuse referință prin care solicită declararea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, instanța de recurs constată că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul modalității de aprecierii probelor de către aceasta, indicând că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În contextul dat, Colegiul penal menționează că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de

instanțele ierarhic inferioare, acesta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Deci, instanța de recurs nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Pe lângă cele expuse, Colegiul penal constată că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului Braga Nicolae în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs referindu-se la argumentul invocat de către inculpat, precum că prin acțiunile sale el nu a încălcat ordinea publică, menționează că acestea urmează a fi respinse, ca fiind neîntemeiate, indicând că instanța de apel corect a apreciat că holul Casei de cultură din s. Varnița, r-nul Anenii Noi, unde s-a desfășurat discoteca, este un loc public, unde se adună multe persoane.

Tot aici, se punctează că altercațiile au avut loc în prezența mai multor persoane, care au văzut cum inculpatul îl îmbrâncea pe partea vătămată și își manifesta indignarea față de achitarea prețului de intrare, acțiuni prin care s-a atentat la regulile sociale și morale de convețuire, perturbând ambianța liniștită de convețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. De asemenea, inculpatul prin necuviință, neobrăzare, prin înjosire a onoarei și demnității părții vătămate care își îndeplinea atribuțiile de serviciu și avea calitatea de paznic al acestui local, l-a îmbrâncit și a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului și cu piciorul în regiune pieptului părții vătămate.

Prin urmare, instanța de recurs susține aprecierile și concluziile instanței de apel referitoare la faptul că acțiunile inculpatului Braga Nicolae întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, iar argumentele invocate în acest sens de către recurent nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel obiectiv și corect a motivat decizia adoptată în sensul invocat de recurent.

Subsidiar, Colegiul penal remarcă că argumentele indicate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile se combat prin materialele cauzei și nu semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încât hotărârea atacată cuprinde toate motivele invocate, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele inculpatului privind lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile lui.

Colegiul penal, concluzionând asupra celor expuse mai sus, indică faptul că nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept ale cauzei, ceea ce corespunde cerințelor reglementate la art. 417 Cod de procedură penală, din care motive recursul declarat de inculpatul Braga Nicolae, urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Braga Nicolae xxxx**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 august 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru